

seltsi hulka olli sattunud, kes Jummalas ja temma pühha seaduse vasto murrisedes ütlevad: Et kis-kugem katki juttad, ja wiikagem ennestest ärra nende köied! Sest Jö sand, kes taevas istub naerab neid, ja tahhab ommas kanges wiikhas neile hirmu tehha! — Ja immelikul kombel sai Peetri föber ja selle seltsimehhed ka kohhe nisuggust Jö sanda hirmuandmist ning wiikha tunda. Jürri maggas Peetriga allati ühhes kambris, agga ei tulnud sel ösel mitte koju. Teisel päeval sai ta politsei wahtide wahhel koju todud, piddi kohhi mitme teise selliga omma ašjad ja passid wötmä, omma karriastust kandma, ja siis igauks omma male minnema. Sest kohtu üllemad ollid trahteri rändasatest teadust saanud, ja nende üllemeeelid juttusid ja nende kurje tegusid tähhele pannud, ja neid köiki wähhä aega pärast sedda, kui Peter olli ärraläinud, lasknud kinniwötta.

„Peter, sinna puggesid veel õigel ajal wiikna eest warjule“, ütles wannem sel selsammal öbtui lahke näuga Peetri vasto. Gi pudunud sunxt, et sa ka olleküd piddand seddasamia teed minnema, kui teisedki. Ma tean kuidas eile öhtu luggu olli, ja mis sulle juhtus; agga wötta ommale sest head öppetust.“

„Tössi, armas wend“, kostis Peter ja watas häbbiga mahha; sest wannema selli lahked ja

tössised silmad leikasid temma süddamesse, ja ta mõtles iisseennejäes: „Gi se mees ei ole mitte se fallalik, kelleks Jürri tedda nimmetas, waid ta on töestte kohtlane ja õige mees.“

Kotlep, se olli wannema selli nimmis, ütles veel: „Panne agga sedda sõnna tähhele: Ärra uõsu feddag'i enne, kui tedda olled tundma öppimud. Ma nään, ja olled wiikas noor mees, ja amusa wannemate peeg, sinnust wöib, kui sa hästi ennast üllespeat, kduväärt sep fada. Sa ei pea ennesele eggia omma wannematele, kui nad veel ellus on, eggia ka omma ammetile mitte häbbi teggema.“

Sedda räkis Kotlep ni lahkeli ja sobralikul kombel, et Peetri südda ta vastu julgust sai; ja ärraläinud Jürri peale möeldes, hirmu tundis.

Kotlep ütles: „Köik mis Jürri sulle on räkinud, sedda unnusta ärra, need on kurjad ja jummalakartmata juttud. Nisuggused pearvad ühhest körwast sisse ja teisest välja minnema. Sa olleküd jo wöinud isse möista, kas temma juttud on tössi wöi walle; agga minna ütlen sulle, nisuggused nönid ei tähhenda muud, kui agga et tuhanded inimedes veel ennam önneturuaks tevad, kui nad enne jo on. Mis Jummalas seaduse vastu on, ei se wöi ellades heaks tulla!“

„Jah — agga köik ei ole omneti mitte tühhi